

Ook studeeren aan deze Universiteit homoeopathen. De Universiteit bezit twee hospitalen, waarvan één homoeopathisch. Ze staan daar in vrede naast elkander. Daar toch een groot deel van het volk de homoeopathie is toege-
daan, en het staatsbestuur slechts het volk vertegenwoordigt, is dit bestuur
verplicht aan zijne Universiteit, die dus door het volk in zijn geheel wordt
betaald, een homoeopatische inrichting te verbinden. Ziedaar nu weer het
nadeel van een staatsinstelling!

Alles, wat ik tot dusver mededeelde, geldt alleen voor de Vereenigde Staten
en dus niet voor Canada, van waar ik op het oogenblik dezen schrijf. In
Canada is alles weer volgens Engelsche gewoonten ingericht, en eigenaardig
is het zeker, dat men hier ook aan medici, die met een diploma van een
Universiteit uit een vreemd land komen, het recht tot uitoefenen der praktijk
geeft, uitgezonderd aan hen, die met een diploma van een inrichting uit de
Vereenigde Staten komen. Ik zal evenwel over medische toestanden in Canada
niet uitwijden, omdat mijn verblijf alhier te kort is, om mij goed daarvan op
de hoogte te stellen.

Dr. S. DE JAGER.

I N G E Z O N D E N.

Amsterdam, 23 Augustus 1885.

Geachte Redacteur-Gerant,

Blijkens het verslag der Algemeene Vergadering, zooals het werd opge-
nomen in het laatste nummer van het *Tijdschrift*, werd mij, naar aanleiding
mijner voordracht over „croup en diphtheritis” door den Heer KUHN ten laste
gelegd, dat, volgens mijne meening, niet de moeielijkheid der diagnose, maar
de wensch, om de Wet te ontduiken oorzaak zou zijn van de veelvuldige ver-
warring der woorden „croup” en „diphtheritis”.

Mijne voordracht met het oog op dit verwijt naziende, blijkt het mij, dat
ééne passage werkelijk aan de bewering van den Heer KUHN schijn van recht
geeft.

Onderaan pag. 725 leest men toch: „en wanneer men mijne overtuiging
deelt, dat *zeer* dikwijls *besmettelijke* diphtheritis zelfs willens en wetens tot
wetsontduiking *croup* wordt genoemd, enz.”.

Ongaarne zoude ik deze onduidelijke passage tot verder misverstand zien
aanleiding geven.

De bedoeling is, dat de woorden: „zelfs willens en wetens tot wetsont-
duiking” *niet* zullen behooren bij de woorden: „zeer dikwijls”. De zin ware
duidelijker geweest als volgt:

„en wanneer men mijne overtuiging deelt, dat *zeer* dikwijls *besmettelijke*
diphtheritis — somtijds tot wetsontduiking zelfs willens en wetens — *croup*
wordt genoemd, enz.”.

De zucht naar wetsontduiking is dus uitzondering, de verwarring regel.

U zult mij verplichten, met aan dit schrijven een plaatsje in het eerst-
volgend nummer van het *Tijdschrift* in te ruimen.

Hoogachtend:

t.t.

J. A. KORTEWEG.